

एतेषां षड्जादीनां ॥ ४१ ॥ एवमिति बहुविधः षड्जादिभेदेन तारमंद्रादिभेदेन वायुगुणैः खरमृदुस्पर्शैः अयमर्थः विवक्षुप्रयत्नाभिहतः कोष्ठयोगिस्तत्रत्यं वायुं प्रेरयति सचयलतारतम्येन हृदयकंठशिरोदेशं प्राप्य मंद्रं मध्यमं तारं वाध्वनिमुत्पाद्य हृदयादिदेशाजिह्वामूलादीनि स्थानानि प्राप्य नित्यान् विभूषणानि मंद्रत्वादिभिर्ध्वनिभिर्नुरंजितानकारादीनि भिव्यज्येव गवत्स्वाभाव्यान् सुखाद्वह्निर्गतो जनकणं विवरमनुप्रविशति तेन च संस्कृतेन तत्रत्यश्रोत्रेण तं शब्दमनुभवति सच संस्कारो मुखजस्य वायोर्बाह्ववायुनानुकूल्यादूतौ वा प्रातिकूल्यात्समीप एव वा भित्तूल्यादिना प्रतिघातान्नैव वागिरिगुहादिगतवायुना प्रतिस्नोतः प्रवर्तनेन द्विर्वा भवति तदनुसारेण शब्दं दूतौ व्युत्पद्यति समीपत एव वा नैव वा द्विर्वा शब्दप्रतिशब्दरूपेणानुभवति एवं वा ध्वनिप्रतिघाततारतम्याद्रेयां दिशब्दो विमंद्रादिभेदेनानुभूयते तदिदमुक्तं अव्याहृतैरप्रतिहृतैर्वायुगुणैः स्पर्शैश्चेत्येतेश ब्रंजानाति नवोत्तिवाशब्दं विषमस्थितैर्भित्त्यादिना प्रतिवातेन वाऽभिप्रवात् तंच एभिर्वायुगुणैः सह संतंचेतयेति अध्याहृत्य संबंधनीयं विषमागतीरिति गौडपाठस्तु प्रामादिकः

मृदंगभेरीशं खानां स्तनयित्वोरथस्य च ॥ यः कश्चिच्छूयतेशब्दः प्राणिनो प्राणिनोऽपि वा ॥ एतेषामेव सर्वेषां विषये संप्रकीर्तितः ॥ ४१ ॥ एवं बहुविधाकारः शब्द आकाशसंभवः ॥ आकाशजं शब्दमाहुरेभिर्वायुगुणैः सह ॥ ४२ ॥ अव्याहृतैश्चेत्येतनवेत्तिविषमस्थितैः ॥ आप्याय्यंते च ते नित्यं धातवस्तैस्तु धातुभिः ॥ ४३ ॥ आपोऽग्निर्मस्तु त्रैव नित्यं जाग्रतिदिहिषु ॥ मूलमेतेशरीरस्य व्याप्य प्राणानि हस्थिताः ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० मोक्ष ० भृगुभारद्वाजसंवादे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ भरद्वाज उवाच पार्थिवं धातुमासाद्य शरीरोऽग्निः कथं प्रभो ॥ अवकाशविशेषेण कथं वर्तयतेऽनिलः ॥ १ ॥

तदेवं शब्दाभिव्यक्तिप्रज्ञाभयोर्भिन्नकालत्वानुभवान्मध्यवीचीतरंगन्यायेन शब्दसंततिरुच्यते तत्रात्यशब्द एव गृह्यते इति क्षणिकवादिबंधवोदंति भेरीशब्दो मया श्रुतः स एवायं प्रपाठक इत्यभेदप्रत्यभिज्ञा बाधक प्रत्ययं विनापि भ्रांत इति तद्विद्वांस एवालोचयंतु तेशब्दाद्युत्पादका धातवो देहारं भकास्तगादिगोलकाः धातुभिः प्राणैर्द्रियैः आप्याय्यंते आदित आरभ्य संवर्धयन्ते अन्य सुखस्पर्शाद्यर्पणेन श्लोकद्वयमेकं वाक्यं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तदेवाह आपइति एतेऽबादयः शरीरस्य मूलं कथं प्राणान्याप्य प्राप्य शुक्रशोणितसंयोगे हि प्राणोलब्धवत्तिश्चेत् शरीरं निष्पद्यते अन्यथा यो निनिषिक्तमपि रेतोव्यर्थं भवति ॥ ४४ ॥ इति शांति ० मो ० नै ० भा ० चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ शरीरं द्रियादीनां भौतिकत्वमुक्तम् विज्ञानप्राणयोरपि ज्ञानक्रियाशक्तिमतोर्भौतिकत्वं चिदात्मनो व्यतिरिक्त्वा पादनायाह पार्थिवमित्यादिना ध्यायेन अग्निस्तेजः पार्थिवं पृथिवीबाहुन्यात् पांच भौतिकं देहं आसाद्य शरीरः शरीराभिमानी प्रकाशात्मा विज्ञानधातुः कथं केन प्रकारेण भवेत् तथा निलोवायुः सोऽपि पार्थिवं धातुमासाद्य कथं केन प्रकारेण वर्तयते देहं चेष्टयते ॥ १ ॥